

Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten

Afdeling openbaarheid van bestuur

8 juni 2015

ADVIES 2015-39

met betrekking tot de weigering om een kopie van een
interne instructie te bezorgen

(CTB/2015/36)

1. Een overzicht

Bij mail van 30 april 2015 vraagt de heer X aan de voorzitter van de FOD Financiën om mededeling in afschrift van de interne instructie van 3 april 2014 van de fiscale administratie waarin gesteld wordt om in alle hangende geschillen voor de rechtbanken en hoven aan de rechter te vragen om de toekenning van een rechtsplegingsvergoeding in beraad te houden. Verder vraagt hij om een afschrift van de pagina van het verplichte register waarin zijn verzoek tot openbaarheid genoteerd is.

Bij brief van 2 juni 2015, verzonden bij mail van 18 mei 2015, vraagt de heer X dat de FOD Financiën zijn stilzwijgende weigeringsbeslissing zou herzien en hij vraagt bij dezelfde mail de Commissie voor de toegang tot en het hergebruik voor bestuursdocumenten, afdeling openbaarheid van bestuur, hierna Commissie genoemd, om een advies.

2. De ontvankelijkheid van de adviesaanvraag

De Commissie is van oordeel dat de adviesaanvraag ontvankelijk is. De aanvrager heeft immers tegelijkertijd zoals artikel 8, § 2 van de wet van 11 april 1994 een verzoek tot heroverweging ingediend bij de FOD Financiën en de Commissie om een advies verzocht.

3. De gegrondheid van de adviesaanvraag

Artikel 32 van de Grondwet en de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur huldigen principieel het recht van toegang tot alle bestuursdocumenten. De toegang tot bestuursdocumenten kan slechts worden geweigerd wanneer het belang ontbreekt voor de toegang tot een document van persoonlijke aard en wanneer één of meer uitzonderingsgronden kan of moet worden ingeroepen en dit inroepen in concreto en op pertinente wijze kan worden gemotiveerd. Slechts uitzonderingsgronden die bij wet zijn opgelegd kunnen worden ingeroepen en bovendien geldt dat ze beperkend geïnterpreteerd moeten worden (Arbitragehof, arrest nr. 17/97 van 25 maart 1997, overweging B.2.1 en 2.2 en Arbitragehof, arrest nr. 150/2004 van 15 september 2004, overweging B.3.2).

De Commissie wil er de aanvrager op wijzen dat in tegenstelling tot wat hij beweert de periode die een administratie ter beschikking staat om te

antwoorden op een aanvraag tot openbaarmaking niet gebonden is aan het inroepen van uitzonderingsgronden. Verder wenst de Commissie te benadrukken dat de FOD Financiën de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen niet heeft geschonden. Het is immers vaste rechtspraak van de Raad van State dat deze wet maar wordt geschonden voor zover er een beslissing is genomen die in een akte aanwezig is. De wet is niet van toepassing als een wet, in casu de wet van 11 april 1994, het niet tijdig nemen van een beslissing als een stilzwijgende weigeringsbeslissing kwalificeert.

Voor wat betreft de vraag om de pagina uit het register te ontvangen waarin de FOD Financiën zijn verzoek heeft ingeschreven, wenst de Commissie in het bijzonder te wijzen op de noodzaak om na te gaan of eventueel de uitzonderingsgrond van artikel 6, § 2, 1° van de wet van 11 april 1994 niet moet worden ingeroepen. Deze uitzonderingsgrond bepaalt dat de openbaarmaking moet worden geweigerd wanneer deze afbreuk doet aan de persoonlijke levenssfeer. Er is wel vereist dat dit afdoende wordt gemotiveerd.

Ten slotte wil de Commissie de FOD Financiën herinneren aan het beginsel van de gedeeltelijke openbaarmaking dat zelf het logische gevolg is van het fundamenteel karakter van het grondrecht. Slechts informatie die onder een uitzonderingsgrond valt en waarvan het inroepen van een uitzonderingsgrond afdoende is gemotiveerd, mag of moet aan de openbaarmaking worden onttrokken. Alle andere informatie moet vooralsnog openbaar worden gemaakt.

Brussel, 8 juni 2015.

F. SCHRAM
secretaris

M. BAGUET
voorzitster